

Иван Вазов

Триумфът на турчина

A notre rage ainsi rien ne s'opposa.
Psara n'est plus. Dieu vient de l'effacer.
Sur ses débris le vain qanqueur qui se repose
Rêve le sang qu'il lui reste à verser.

(Psara, Beranger)

С кръв гяурска утолихме
Жаждата си, ей Аллах!
Ний душмана поразихме,
И байрака си побихме
Върху неговия прах!

С името на Мохамеда
Мръсния стъпкахме кръст!
Ей Аллах! Каква победа!
Черна кръв се вредом гледа,
Знак на страшната ни мъст!

Българи! О сган робове!
Смърт ли вий креехте нам?
Тъй ли чупите окови?
Тъй ли вдигате ножове
Срещу славния Ислям?!

Вижете, как ви зле измачка
Вас пророковият гняв!
Сичко ваше нам е плячка,
А момите ви – играчка
На добишкия ни кеф!

Ваште хубави градища
Днес са страшен пущинак,
И въз техни пепелища
Гарваните грачат! Вижете
Перушица и Батак!

Вий сте жертви поругани
И оставени на нас,
И от наште ятагани
Кой ще смей да ви отбрани?

Кой ще се смили за вас?

Ей Аллах! Каква победа!
Цапаме в гяурска кръв.
Пущинак се вредом гледа
И гяурските му чеда
Дразнят ни със нова стръв.

Скоро сичко ще се свърши!
Сичко ще да стане прах!
Ножът сичко ще довърши –
И огънят ще избърши
И последний знак от тях?

А Русия?!... От години
Враг е наш непримирим!
Нека днес сеир да чини –
В нейни братя и роднини
Как ще да я поразим!

1876, юлий 30

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Надежда Владимирова и Инна Атанасова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4348>]